

Julesorgen og juleglæden

Af sognepræst i Blovstrød Kristine Krarup Ravn

Der er et sted det er særligt populært at blive bisat på Blovstrød kirkegård. Det er lige udenfor kirken i plænen på skråningen ned mod Kongevejen. Fra mit studerekammer i sognegården kan jeg følge, hvem der kommer og går og særligt nu i juletiden er der en livlig trafik. En bestandig kommen og gåen af folk. Mange kommer med en juleblomst, tænder et lys og står nogle minutter indtil december-kulden alligevel bliver for gennemtrængende. Ja selv juleaftensdag plejer mange at finde tiden til at slå vejen forbi kirkegården.

Lad julesorgen slukkes

Men hvad er det for et sted at opholde sig nu i julens og glædens tid? En december-kold kirkegård. Handler julen ikke om varme i de små hjem, lys der skinner i natten, varme honninghjerter og dejligt fede klejner? Jo vist gør den det. Men den handler også om så meget mere. En af Grundtvigs måske mest elskede julesalmer er salmen ”*Velkommen igen Guds engle små.*” Og her er der særligt en linje, som fint opsummer, at julen handler om andet end glæde. En linje som Grundtvig i øvrigt til at begynde med slet ikke ville have med, fordi den var for privat. Men netop det ganske private og nære, viste sig at være det, som mange kunne nikke genkendende til. Det er den sidste linje med hjertesukket ”lad julesorgen slukkes!”

Julesorgen over dem, der plejer at være med rundt om træet og som ikke er det i år. Sorgen over dem, som havde deres helt faste plads rundt om julebordet, og som måske altid har siddet der, men som i år ikke længere er i kredsen. Sorgen over det liv som ikke blev, hvad vi håbede.

Den sande juleglæde

Og julen har plads til julesorgen, ja julen ligefrem vokser ud af sorgen. Det er netop kun i mørket at lyset kan ses og redde os. Uden nattens mørke havde de hellige tre konger aldrig fundet frem til barnet. Sorgen står ikke i modsætning til julen, men er dens baggrund. Det er netop på baggrund af sorgen i verden, at Gud beslutter sig for at lade sin søn blive født i en stald i Bethlehem. Fordi han vil vende sorgen til glæde, som det hedder i en anden julesalme af Grundtvig *Julen har englelyd*: ”Sorg er til glæde vendt, klagen endt!” Sådan indeholder julen troen, håbets og kærlighedens budskab om, at vi ikke skal være bedrøvede længere for Gud er kommet ned til os i sin søn og han har forvandlet død til liv og mørke til lys. Og derfor er det så fint, at Blovstrøds store juletræ står lige ved siden af plænen på skråningen, hvor så mange har deres kære bisat. For netop der ved graven forstår vi i sandhed den store glæde over lysene på træet og kirkeklokkernes kimende fortælling ud i decembermørket: Du er ikke alene og bare dig selv, men jeg er hos dig og jeg er hos din savnede elskede. Fred til mennesker med Guds velbehag!